במדינה

העם

סולם יעקב

משך כמה ימים, שרר שקט יחסי. אך ה־שקט היה זמני לחלוטין. שוב ההדהד יריות, שוב נשמעו אנקות פצועים.

גם בתוך היריות התפנתה המדינה לחשוב מעט — על עברה ועל עתידה. החורבה הבלתי־גמורה של בניני־האומה בירושלים („חירבת אל־אימה", בפי העם) שימשה רקע מתאים לכינוס שבא לחשוף את לקח העבר. משך שלושה ימים נתגלתה לעיני מאות חו־בבי ארץ־ישראל ועתיקותיה תמונת ירושלים העתיקה, מאז נזכרה עורו־שלים („עיר־השלום") בפעם הראשונה בדו"חים המצריים הקדומים.

היה מה ללמוד מעברה של העיר, ששמה מעלה גם כיום זיק של חרדת־קודש בלב מליונים בלתי־ספורים. לעיני השי־מעים על־תה דמותו של הכאליף עומר, הכובש ה־מוסלמי, שנכנס לעיר רכוב על גמל לבן, כשהוא לבוש בבגדים קרועים ומלוכלכים, בראש צבא שבע־קרבות, עטוף בלויי־סחבות, אך ממושמע; וניגש ישר למקום ממנו עלה חברו מוחמד השמימה*.

בהרצאה אחרת ראו את הצלבנים, בשריו־ניהם המבהיקים, שהחזיקו בירושלים במשך מאה שנים, מבלי להשאיר בה זכר. כובש אחרי כובש הסתער על חומות העיר, בידעו כי השולט בירושלים שולט בארץ־ישראל. עד שבותרה העיר לשניים, זו הפעם הרא־שונה בהיסטוריה, כתוצאה מן התיקו של מלחמת תש"ח.

הסיכום ההיסטורי: גורלה של ירושלים היה תמיד כרוך ומותנה בגורל כל המרחב. כל כובש שעלה במרחב, סופו היה לנסות את כוחו על חומות ירושלים.

אמנה שמית. בשעה שהמדענים בירו־שלים צללו בחיק העבר, הפליג כינוס אחר, בקולנוע חיפאי, באוקיינוס הרחב של ה־עתיד.

זו הפעם הראשונה מאז קום המדינה הת־קיימה ועידה יהודית־ערבית בעלת בסיס רחב (ראה להלן). לעיניה ציירו כמה נר־אמים צעירים, בני שני העמים, תמונה מ־הממת של עתיד — עתיד בו תהיה ירר־שלים אחד המרכזים של שותפות עברית־ערבית אדירה, לבה של אמנה שמית שתד־כיר את ימי הזוהר של העבר.

כל עם דומה לאדם המטפס על סולמו של יעקוב — סולם שרגליו עומדות על אדמת האחמול, וראשו חבוי בין ענני ה־מחר. השבוע נעצר עם ישראל קט מטיפוסו, העיף מבט מרענן למטה — ולמעלה.

היה זה מבט חטוף מאד. הדי היריות ב־רמת־רחל שוב דרשו את תשומת לבו.

עתונות

פרוטוקול חתום

הידיעה היתה מעניינת מאד: מנהיג קומו־ניסטי יהודי בהונגריה רמז בראיון מיוחד עם סופר הארץ, עמוס אילון, כי העולם הקומוניסטי ישנה לטובה את יחסו הקיצוני כלפי הציונות. אולם בעיני העתונאים כללה הידיעה פרט מעניין נוסף: במשפטה האחרון נאמר במפורש כי המנהיג ההונגרי חתם על פרוטוקול של הראיון.

אמנם נהוג, במקרים קיצוניים של אי־אמון, להחתים את נותן הראיון על דו"ח השיחה, אולם לעולם אין נוהגים להכריז על אמצעי־זהירות זה בפירוש בנוסח הפיר־סום.

כאשר נודעה סיבת ההערה בחוגי העתו־נאים, פשט חיוך רחב על שפתותיהם. נסתבר כי ההערה לא היתה מופנית כלל אל קוראי הארץ, אלא אל המערכת בלבד. פעמיים בעבר נחל עמוס אילון כשלונות

* מיד אחרי כן ביקש הכאליף מן הפאט־ריארך הנוצרי להראות לו את כנסיית הקבר הקדוש. בעת הביקור הגיעה שעת התפילה המוסלמית, ועומר ביקש להראות לו מקום מתאים לתפילה. כאשר הפציר בו הפטריארך להתפלל בכנסיה, סירב הכאליף בתוקף, מ־תוך חשש שאם יתפלל בכנסיה יהפוך ה־בנין למקום קדוש למוסלמים. הודות לרו־חב־לב זה, נשמרה כנסיית הקבר הקדוש לנצרות. עומר נכנס לירושלים בפברואר, שנת 638.

מרוצה גרוני
וכן גם אני

תודות
לפילטר
עדן

20 סיג' 500 פר'

מעשנים נהנים מסיגריות "עדן" מעל לכל האחרות. על שום טעמן המשובח המופק מעלי טבק מעודנים מאיכות מעולה. עשונן של סיגריות "עדן" הוא קל וחלק. סיפוק והנאה יהיו מנת חלקך. הפיה המסננת המיוחדת של "עדן" מצננת ומטהרת את העשן. סיגריות "עדן" היו הראשונות בישראל עם פילטר — הן עדיין המשובחות ביותר.

עדן
EDEN

הרהר בדבר ועשנת

סיגרית הפילטר המעולה בישראל

E 102/R

ללקוחותי וידידי
שנה טובה ומועדים לשמחה